

ЗАРАДИ МИРУ І ЩАСТЯ НА ЗЕМЛІ

Немає для жінки вищо-го блага, ніж жити в мирі, немає більшого щастя, ніж бачити чисте небо, чути радісний сміх дитини. Творець як суттю своєю, жінка самовіддано бореться з усім, що несе біду й горе людям. Дякуючи життю, вона відчуває велику відповідальність за його збереження, а отже, — за майбутнє землі. Рішуче й відважно прагне вона відвести ядерний меч, який навис над планетою, загрожуючи катастрофою самій людській цивілізації.

Дедалі могутніше звучить голос жінок у боротьбі за мир і творення, як національну незалежність і соціальну справедливість.

«До 2000 року — без ядерної зброї! За мир, рівність, розвиток!» — цей девіз привабило в Москву представництво п'яти континентів. Посланці більш як 150 країн зібралися в Кремльському палаці з'їзді, де 23 червня відкривав Всесвітній конгрес жінок. Люди різних політичних поглядів, переконань, соціального походження готові вступити у відкритий і неформальний діалог. Продиктований благородними прагненнями, він покликаний об'єднати зусилля в найголовнішому русі нашого часу — в збереженні миру на планеті.

У президії — члени міжнародного і радянського підготовчих комітетів конгресу, керівники національних, міжнародних і регіональних організацій та рухів жіночої громадськості.

Оплесками зустріли присутні Генерального секретаря ЦК КПРС М. С. Горбачова, секретарів ЦК

КПРС О. П. Бірюкова, А. Ф. Добриніна.

Відкриваючи Всесвітній конгрес жінок, президент Міжнародної демократичної федерації жінок Фріда Браун від імені федерації, яка є ініціатором конгресу, гаряче вітала всіх учасниць і почесних гостей конгресу, висловила сердечну вдячність радянським жінкам, які приймають у Москві учасниць форуму.

У Москву, сказала вона, прибули робітничі, селянські, парламентарії, міністри, політичні й громадські діячі, дітвора і матері, бабусі й навіть прабабусі, жінки, які становлять більш як половину людства. Чому ж ми сюди прибули? На це питання, продовжувала промовець, я мабуть, одержу дві тисячі відповідей, але в усіх відповідях суть буде одна: ми єдині, ми об'єднані прагненням до миру, справедливості й рівності.

Фріда Браун висловила впевненість, що дискусія на конгресі покаже: спільного, такого, що об'єднує, у нас більше, ніж розбіжностей. Конгрес дає можливість обмінятися думками, ідеями, обговорити проблеми. Ми можемо говорити, але давайте і слухати.

Усі, хто хоче, дістануть можливість виступити. Організація конгресу має гнучкий характер.

З вітальним словом до учасниць конгресу звернувся М. С. Горбачов. Промова була вислухана з великою увагою і супроводилася оплесками.

Головуюча Фріда Браун подякувала М. С. Горбачову за тепле привітання. Вона висловила вдячність йому, Радянському уряду за політику миру, за

величезну роботу з метою примирення гонимих народів.

Послання Всесвітньому конгресу жінок Генерального секретаря ООН Переса де Куельяра оголосила заступник Генерального секретаря ООН, директор центру ООН по соціальному розвитку і гуманітарних питаннях у Відні М. Енсті.

В посланні підзначається, що конгрес, будучи найбільшим форумом жінок після конференції в Найробі, є новою віхою на шляху до досягнення справжньої рівності для всіх. Питання, які обговорюватимуться, мають першорядне значення для всього міжнародного співтовариства.

Перес де Куельяр висловив жаль, що жінки, як і раніше, недостатньо представлені в органах, які приймають рішення на національному і міжнародному рівнях. Там, де жінки не можуть висловити свою думку і поділитися своїм досвідом, політичний процес є неповним. Я впевнений у тому, що на конгресі в ході ваших дискусій ви внесете свій вклад у краще розуміння цього питання і в появу ефективних шляхів досягнення повної і рівноправної участі жінок у прийнятті рішень, які визначатимуть характер нашого світу в 2000 році і в наступний період, підкреслюється в посланні.

На трибуну в оточенні інших посланців з Кенії, Норвегії, Японії, Мексики, Індії, США, СРСР підіймається Патрісія Монтанон — виконавчий директор Міжнародної організації «Діти як миротворці». Немає для нас усього нічого дорожчого, сказала вона, ніж життя дитини. І немає

для нас усього нічого жалюгіднішого, ніж загибель дітей. Хто, як не ми, захистить майбутнє дітей, захистить життя на нашій планеті, збереже дітей наших дітей? Об'єднати свої зусилля в боротьбі за їх щастя, за їх життя — в цьому я бачу найвищий і найприродніший обов'язок усіх нас — жінок планети Земля.

Від імені дітей планети дівчата підносять М. С. Горбачову кришталевий глобус — символ Землі. Маленький кришталевий глобус вручається Фріді Браун.

На пленарному засіданні виступили президент союзу жінок Греції, керівник міжнародного комітету зв'язку «Жінки за результативну зустріч на найвищому рівні» Маргарет Панандреу, президент латиноамериканської асоціації жінок «За національну незалежність і економічну інтеграцію» Еухенія Мартінес, лауреат Міжнародної Ленінської премії «За зміцнення миру між народами», почесний президент Національної федерації індійських жінок, віце-президент Міжнародної демократичної федерації жінок Аруна Асаф Алі, генеральний секретар Всеафриканської організації жінок, президент організації ангольських жінок Р. Нето.

Було повідомлено, що президентом, віце-президентом і генеральним секретарем комітету конгресу стали відповідно Ф. Браун, З. П. Пухова, М. Віре-Туомінен.

У другій половині дня робота тривала у восьми комісіях і трьох центрах конгресу. Почалися дискусії з багатьох проблем сучасності, різні зустрічі, діалоги, теми яких пропонуються самими учасницями конгресу. Як відзначила Фріда Браун, організація форуму є такою, що всі учасниці «почуватимуть себе як удома».

(ТАРС).

СВЯТО ПІД НЕБОМ

Стало вже доброю традицією відзначати день виборів до Рад народних депутатів, як всенародне свято. А яке ж свято без музики? В неділю з самого ранку на всіх виборчих дільницях обласного центру лунали веселі мелодії, виступали професійні та самодіяльні артисти, творча молодь.

Увечері 21 червня на площі імені С. М. Кірова відбувся концерт, присвячений молодим виборцям. Цікаву програму запропонувала глядачам симфонічна група «Полі-ер» (керівник А. Романов) та автор-виконавець В. Мігел, який навчався в КСМУ.

У вільній тиші лунали сучасні композиції, душевні мелодії авторської пісні, російського романсу. Найвищою оцінкою виконавцям стали численні гідачі та їхні оплески.

О. СЕРЕДА.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

★ ЖІНОЧА БРИГАДА ШАХТАРОК? НА ШАХТІ ІМЕНІ ЛЕНІНСЬКОГО КОМСОМОЛУ ВО «ОЛЕКСАНДРІВУГІЛЛІ» Є ТАКА БРИГАДА. ПРАЦЮЄ ДОБРЕ. ТА ЧИ ОБХОДИТЬСЯ БЕЗ ПРОБЛЕМ? (2 СТОР.).

★ КОНКУРС НА КРАЩУ ЕМБЛЕМУ МІЖНАРОДНОГО КЛУБУ МОЛОДИХ МЕХАНІЗАТОРІВ «КІРОВОГРАД — ТОЛБУХІН» ПРОДОВЖУЄТЬСЯ! (2 СТОР.).

★ У ЛИСТАХ ЧИТАЧІВ, ЩО НАХОДЯТЬ У РЕДАКЦІЮ, — І ПОВІДОМЛЕННЯ, І ЗНАЙОМСТВО, І ВІДГУКИ, І СКАРГИ, І ПРОДОВЖЕННЯ РОЗМОВИ... СЬОГОДНІ — ЧЕРГОВИЙ ВИПУСК ТЕМАТИЧНОЇ ДОБРІНІ «ЧИТАЧ — ГАЗЕТА». (3 СТОР.).

УВАГА! ПРОВОДИТЬСЯ ЕКСПЕРИМЕНТИ

Вільні вибори резерву

Перебудова суспільного життя вимагає нових принципів нових підходів до підбору, розстановки й переміщення кадрів. Це слова в повній мірі стосуються й комсомолу. Що треба зробити для того, аби виборні комсомольські посади займали люди ініціативні, думаючі, творчі — справжні лідери молоді?

Відповіді на це питання якоюсь мірою дозволяє експеримент, який редакція «Молодого комуніста» пропонує спільно з Кіровоградським міським ЛКСМ України. Суть його ось у чому: в ході підготовки резерву на виборні посади апарату міському комсомолу (першого та другого секретарів, секретарів завідувачого відділом учнівської молоді, завідувачого відділом комсомольських організацій) пропонується провести ВІЛЬНЕ ВИСУВАННЯ КАНДИДАТУР з наступним їх обговоренням у первинних спілчанських організаціях і на пленумі міському комсомолу.

Головна умова експерименту: базуючі висунути свою кандидатуру до складу резерву міському комсомолу повинні мати свою програму конкретних дій в перебудові комсомольської роботи в Кіровограді й бути готовими відстояти цю свою програму в ході обговорення.

Кандидатам, які вирішать брати участь у вільних виборах, треба до 6 липня п. р. звернутися в міський ЛКСМ України за адресою: м. Кіровоград, провулок Центральний, 1; телефони 4-98-55, 4-98-71, 4-95-36, а також заповнити й надіслати запропоновану анкету

АНКЕТА

КАНДИДАТА У СКЛАД РЕЗЕРВУ
МІСЬКОМУ ЛКСМ УКРАЇНИ

1. Прізвище, ім'я, по батькові _____
 2. Число, місяць, рік народження _____
 3. Національність _____
 4. Партійність _____
 5. Посада і місце роботи _____
- Дата заповнення анкети _____
- й особистий підпис _____

Редакція «Молодого комуніста» висвітлюватиме хід експерименту на сторінках газети.

Спортивні змагання і фейєрверк

та ще багато заходів чекають кіровоградців і гостей міста під час святкування. Для радянської молоді 27 та 28 червня.

27 червня в кінотеатрі «Ятрань» о 19-й годині вечора відбудеться перший тур конкурсу дискотек «Диско-87». В кінотеатрі імені Крупської о 14-00 — конкурс самодіяльних молодих поетів «Ліра молодості».

У неділю в актовому залі інституту сільськогосподарського будівництва й за призначенням у міському комсомолу чи в своєму комітеті комсомолу читачами зможе стати глядачем рок-панорами (17.00). Цього ж дня у парку імені 50-річчя Жовтня відбудеться (з 10-ї ранку) урочисте відкриття свята, конкурс дитячого малюнка на асфальті «Діти малюють мир», концерт дитячих колективів, агібригад, змагання зі снйкболу, волейболу, настільного тенісу. На парку Вітчизни, фестивалю авторської і самодіяльної пісні «Пісенні простори», години гумористичного оповідання, «Клуб веселих і винахід-

ливих», другий тур конкурсу «Диско-87». Завершиться свято о 22.30 урочистим фейєрверком.

Паралельно з 12.00 проходять цікаві заходи і в будинку культури заводу радіовиробів: вікторина «Чому? Навіщо? Звідки?», естрадний концерт, конкурс брейк-дансу. У кінотеатрі «Ятрань» — молодіжний кінодисковечір.

Тоді ж, у неділю, 28 червня, в кінотеатрі «Комсомолец» о 18-й годині з глядачами зустріне делегат XX з'їзду ВЛКСМ перший секретар міському комсомолу М. Цигульський.

У парку імені В. І. Леніна 28 червня з 10-ї ранку: обласний фестиваль фольклору і художньої творчості, конкурс дитячого малюнка на асфальті, конкурс агібригад старшокласників, сеанс одночасної гри в шахи, вікторина «О спорт — ти мир», показові виступи спортсменів Ленінського району «Швидше, вище, сильніше» змагання зі снйкболу, показові виступи спортсменів ДТСААФ та інші цікаві заходи.

ПОТЕНЦІАЛ ЕКОНОМІКИ

Першою в Іссик-Кульській області укріплену комсомольською молодіжною бригадою, що працює на єдиний наряд, організувала і очолює в колективі «Торт-Куль» Тонського району член ЦК Компартії Киргизії Бурулкан АСАНАЛІЄВА (на знімку). Нині за її прикладом в районі трудяться понад 60 молодіжних колективів. Вони обслуговують третину маточного поголів'я овець

Фото
В. МИРЕВА
Н. ТАРУСОВА
Фотохроніка
ТАРС.

АНОНС

Нині триває підготовка до 70-річчя Великої Жовтня. Все частіше до редакції надходять листи від ветеранів, трудових колективів, які повідомляють про численні військово-патріотичні акції, уроки мужності тощо. І. СКРИННИК з Кіровограда, наприклад, розповів про цікаві змагання санітарних дружин об'єктів народного господарства Кіровоградського району обласного

в нашому музеї крім Указу про нагородження героя, а також рішення про занесення до списку частини навічно, нічого немає. Іздив до Бобриня — теж саме. Буде добре, якщо юні слідопити допоможуть знайти родину Осадного, відомості про нього...»

Радянський народ відсвяткував сорок другу річницю Великої Перемоги. І в пам'яті народний подвиг героїв залишиться назавжди. Для молодого покоління, яке вступає в життя, історія Великої Вітчизняної війни — це розповіді старших, розповіді про героїв. Як повідомляє М. ЧУБ, велику ро-

тінку? Військовий інтурман першого класу гвардії підполковник у відставці А. КУЯН у свій час здійснив свою мрію підкорити п'ятий океан саме на яскравому прикладі героїзму льотчиків Чкалова, Байдукова та Білякова. «Нам було тоді, в червні 1937 року, по чотирнадцять», — пише ветеран. — І усе ми мріяли бути схожими на відважних соколів, які здійснили небачений в історії людства кидок через Північний полюс з Москви в Америку. Пройшли роки

з ПОШТИ ЦИХ ДНІВ

на яскравих прикладах

боту по збору спогадів проводять червоні слідопити Перегонівської середньої школи Голованівського району, якими керує вчителька В. А. Карчмина. Ось і недавно слідопити одержали бандероль від колишнього військового фельдшера санітарної частини 77 полку військ НКВС, голови ради ветеранів цієї дивізії, члена президії Тамбовської секції радянського комітету ветеранів війни Федора Архиповича Мимринова. Він пише: «...З боями наш полк відступав на схід. 16 липня командування перекинуло нас під Коляти. Три дні жорстоких боїв з ворогом, який нас оточив. У боях під Христинівкою, Перубайкою, Підвисоком загинуло чимало моїх товаришів. Я не буду пригадувати про бої в Підвисокому, це добре писався в книзі Є. Долматовського «Зелена Брама». 4 серпня нас поранених везли у полон і через кілька днів перевезли на підходах до Перегонівки. Мешканці села принесли нам продукти. Але ще більшу вдячність перегонівцям ми зберегли за те, що вони передавали нам радянські листівки про діяльність партизанів. Може, ви, юні слідопити, розшукаєте тих відважних людей, які розповсюджували листівки?»

І численні мої однолітки стали льотчиками. І я широким своїм країні, її Комуністичній партії за турботу про всіх радянських людей. Ось і нині моїм поколінням зростає на яскравих прикладах сьогодення, на прикладах героїв вісімдесятих».

Надійшов до редакції й гострий сигнал від В. СТЕЦЕНКА, керівника початкової військової підготовки Тишківської середньої школи № 2 Добровеличківського району. «Всесоюзна комсомольська військово-спортивна гра «Орляк», — пише він, — є основною формою позакласної оборонно-масової роботи серед школярів. І в нашому районі було проведено гру «Орляк». Та викликало здивування те, що осторонь цієї важливої акції залишився райком комсомолу, який повинен бути організатором та зацікавленим військово-спортивної роботи серед молоді». Автора листа непокоїть те, що Добровеличківський райком ЛКСМУ самоусунувся від організації змагань з юнацького триборства, проведення місячника оборонно-масової роботи, операції «Шляхами батьків».

Відділ військово-патріотичного виховання.

УВАГА!

Ми вже повідомляли, що обком ЛКСМ України та рада міжнародного клубу молодих механізаторів «Кіровоград — Толбухін» оголосили конкурс на кращу емблему клубу. До участі в ньому запрошуються професіональні та самодіяльні художники, члени гуртків образотворчого мистецтва при Палацах піонерів та клубах інтернаціональної дружби.

В ескізах емблеми повинні знайти відображення дружні зв'язки трудівників Кіровоградщини та Толбухінського округу НРБ, нові елементи технічного співробітництва молодих механізаторів обох країн.

Сьогодні ми публікуємо ескіз, надісланий олександрійцем Василем ВЕРЯСКИНИМ. «Молодий комунар» і надалі вміщуватиме на своїх сторінках кращі малюнки.

Нагадуємо, що конкурс триває, взяти участь у ньому можуть всі бажаючі. Ескізи слід виконувати на креслярському папері, розмір по ширині якого не перевищує 7 сантиметрів (висота довільна). Оригінали виконуються у двох

ТРИВАЄ КОНКУРС НА КРАЩУ ЕМБЛЕМУ
МІЖНАРОДНОГО КЛУБУ МОЛОДИХ
МЕХАНІЗАТОРІВ «КІРОВОГРАД—ТОЛБУХІН»

варіантах: кольоровому — гуаш, акварель та чорно-білому — туш.

Разом з ескізами автори повинні повідомити про себе такі дані: прізвище, ім'я та по батькові, вік, професію, домашню адресу і телефон.

Малюнки надсилайте на адресу обкому комсомолу: 316050, вулиця К. Маркса, 41. На конверті обов'язково зробіть пометку:

«Конкурс клубу «Кіровоград — Толбухін»»

Підсумки конкурсу будуть підбиті під час XVII засідання міжнародного клубу, яке відбудеться у вересні 1987 року.

Переможці конкурсу будуть нагороджені Почесними грамотами обкому ЛКСМ України та цінними подарунками, їх буде запрошено на засідання клубу.

Листівка — ось найголовніший критерій, яким оцінює свою роботу радіомеханік Знам'янського радіотелевізійного ательє Віктор АНТОНУК. Але й за кількістю відремонтованого апаратури він не відстає від своїх колег — на 115 відсотків виконав планове завдання першого кварталу. Та це й зрозуміло: Віктор має для них служити прикладом — він комсомол групи.

ЗАХОПЛЕННЯ

ЛІТАКОВОДІННЯ, АЕРОДИНАМІКА

Історія школи «Авіатор» при Кіровоградському вищому льотному училищі цивільної авіації почалася ще в сімдесяти роки у льотно-штурманському училищі. У той час там діяв авіагурток, де старшокласники знайомилися з історією авіації, вивчали радіотелеграфну азбуку, пізнавали ази професії диспетчера управління повітряним рухом. В 1975 році в ЛШУ прийшов працювати випускник Київського інституту інженерів цивільної авіації А. В. Хафізов, який став брати участь у діяльності школи. 1982 року Хафізов, тоді вже викладач КВЛУ, разом з кількома курсантами училища відкрили школу авіаторів. Відтоді підготовку в ній пройшло більше 80 чоловік.

Найбільшого піднесення школа досягла заздалегідь зусиллям нинішнього

начальника школи, четвертокурсника факультету повітряної навігації О. Уколова. Багато зробили колишні курсанти училища, котрі зараз працюють в авіапідприємствах країни — О. Надін і М. Сидун. Нині там викладають четвертокурсники С. Шапоренко, О. Жолудев, Ю. Долматов, П. Болба, представники першого та другого курсів Д. Карлов, О. Мартинов, В. Шейн, Є. Колесников. Викладачі не багатого кургані у Волгограді і парку «Софіївка» в Умані. Жодне училище торжество не обходиться без юнаків і дівчат у голубих сорочках з емблемами «КША» (Кіровоградська школа «Авіатор»). Заводіть на вечорах відпочинку, веселих турнірах — Н. Компанієць, С. Кучма, С. Яковенко, М. Лучко, О. Кравченко.

А. ДМИТРИЄВ, м. Кіровоград.

ХТО ДОПОМОЖЕ ШАХТАРОЧКАМ?

Не будемо приховувати — поняття «шахтар» у нас асоціюється із суворими представниками чоловічої статі. Але на шахті працюють і жінки.

При вході до лампової шахти імені Ленінського комсомолу ВО «Олександрівська» мимоволі звертаєш увагу на порядок і чистоту. Буквально вражають тут сліпучо білі стіни, чиста підлога, симпатичні горічечки з живими квітами. Саме тут отримують індивідуальні світильники і саморегулюючі шахтарі, спеціалісти яких наскрізь прослідували вугільям, та й легше не завжди чисте. Легко здогадатися — жіночий колектив працює тут. «Наші шахтарочки» — так ласкаво гірники кажуть про працівників лампової.

У нашій бригаді двадцять два чоловіки, — гордо порить бригадир Л. О. Пономаренко. — Ми вважаємо, що у кожній тонні видобутого вугілля є частка і нашої праці. Шкоди тут гадати — не будь у гірників яскравого світла ламп, працювати в темних лабіринтах підземного «царства» було б просто неможливо. Тому наша головна ціль — забезпечити їх надійним і якісним світлом. Це важлива мета, але не єдина: ще ми ведемо габельний облік робочого часу працівників та ІТР.

— Нині комсомолки, передові працівниці Тетя-

на Сіра, Ірина Загребельна і Тетяна Кондус вийшли з пропозицією гідно зустріти 70-річчя Великої Жовтня. Їх підтримали одногосподарі. З бригади, яка бореться за присвоєння статусу КМК, когось особливо виділили важко: добре працюють Ольга Онученко, Катерина Проконенко, Тетяна Запорозька та інші.

Так, жіноча бригада працює добре. Але питання — чи легко це дається. У ламповій немає власного диспетчера. А тому для приготування електродів, який заливають до акумуляторних батарей світильників, диспетчеровану воду мусить злити з котельної. А там вода досить низької якості. Часто замість води льють і зовсім конденсат, який практично не підходить для використання у шахтних світильниках. Та дізнатися нікуди, льють його. А в результаті лампи нілі та й підводять, не приймають таку «зарядку». А потім трапляються і скарги шахтарів. Проте основна біда, що самі світильники дуже швидко виходять з ладу, не витримують гарантійного строку служби. Свинцеві пластини акумуляторів просто висипаються.

Очевидно, жоден з економістів не пробував підрахувати збитків від цього в масштабах усього підприємства. Думается, вони-таки чималі. Підрахувати варто: що шахті ви-

гідніше — все-таки придбати дисципліну чи у бухгалтерському розумінні викидати гроші на покупку чергової партії світильників? Це тим більш важливо тепер — адже з початку року шахта працює в нових умовах господарювання.

Немає у ламповій і металевих емальованих або пластикових ємкостей для приготування і зберігання електродів. Для цього поки що використовують чавунні баки. Та, розділяючи їхні стінки, електродіт втрачає свої властивості. На жаль, і ця проблема не вирішена.

Іще одне, уже зовсім неспростоване. Останнім часом чомусь, особливо серед новачків, з'явився «песунізм». Це, перерахунок, учорашній «летушник». Додому вони несуть не що інше, як... ті ж світильники. А вартість збитків мусить відшкодувати самі жінки. На мою думку, із таким треба поводитися рішучо боротьбу у першу чергу самим працівникам. Не гоже мати таких у дружній гірничій сім'ї.

Інші питання по силах вирішити адміністрації і профспілковому комітету шахти. Жіночий бригаді потрібно допомогти.

В. ЧЕБИШЕВ,
гірник 3-го розряду
шахти імені Ленінського
комсомолу.
м. Олександрія.

Читач-газета

3 початку року редакція одержала 2560 листів,

ЧИТАЧ ПОВІДОМЛЯЄ

ЧИСТІ СЕРЦЕМ

Серед лікарів центральної районної лікарні у Добровеличківці працюють і ті, кому по-особливому дорогий мир, бо ціну йому пізнали у ті грізні сорокові роки. Чисті серцем, наповнені добротою ніжністю ветерани.

Недавно їх зібрали в актоному залі медпункту, щоб сказати тепле і щире людське спасибі за відстоєне щастя. Одна за одною розкриваються страшні сторінки воєнного лихоліття.

До воєнних нагород ветеранів додалися тепер трудові нагороди... І вже нетакими звичайними, небуденними, яких звикли бачити в щоденних лікарняних

клонотах, постають перед колегами ветерани М. Л. Головченко, Л. В. Демус, О. П. Осипенко, Л. С. Аргатюк, П. М. Каргаполов... Вони говорили мало. Бо всього не скажати у такі хвилини хвилювання і тієї ж Любові Семенівні, і Павлу Митрофановичу. Свій обов'язок вони виконали до кінця.

Під мелодію пісні «Фронтовики, надійте орден» ветеранам вручаються подарунки, червоної гвоздики...

— Ми робимо політику нашої країни, схиляючись в усіх куточках світу. Радянські мирні ініціативи все більше знаходять своїх прихильників, — говорить колишній воїн-інтернаціоналіст С. І. Голодник. І звертається до ветеранів. — Ви можете гордитися молоддю змінюю.

В. ВІЄВСКА,

с.м. Добровеличківка.

ЧИТАЧ ЗНАЙОМИТЬ

ТАК НАВЧИВ БАТЬКО...

— Анатолія Акимова хочете бачити? — по дорозі у колгосп імені Калініна перепитав мене зустрічний у селі Рівному. — Зачекайте, так він на тракторній — де ж ще?

І на тракторній бригаді не вдалось побачитись із хлопцем: працював далеко в степу. Товариші розказували про нього: кілька років працює механізатором, трудолюбивий, товариський...

— Три сини у нас: Вітя, Володя і Толя, — продовжує розповідь батько, Павло Леонтинович. — Змалечку прагнули прищипати їх до роботи, щоб не росли білоручками. Починаючи з шостою, сьомого класу ходили вони в причіплювачі, і помічниками комбайнерів. Я сам все життя працював механізатором, зараз на заслуженому відпочинку.

Батько вважає, що і при високій достаток дитина повинна знати, звідки все береться. Тоді виросте господар, мужчина, годувальник сім'ї...

Правий батько. Скільки разів доводилося і доводиться стикатися з людьми, не призначеними до праці, звиклими жити на всьому готовому, наданому татом та матір'ю, державою. Вони — баласт суспільства, не здатні ні сім'ю міцну створити, ні обрати життєвий шлях. А от у батьків Акимових радісно на серці за своїх синів.

Ще як вчився Анатолій у школі, то жодні літні канікули не вилежувався біля ставка — працював. Не міг сидіти без діла. І в армії не розлучався зі своєю професією. З товаришами із тракторної бригади вивозився. Та й батько повідомляв про всі новини в колгоспі і на бригаді.

Теплі листи того часу Толина мама Марія Митніна зберігає й досі. Скільки разів брала їх у поле, на ланку, щоб прочитати односельчанам! Раділо материнє серце.

Після служби в армії повернувся Анатолій в рідний колгосп. Яку б роботу не доручили йому, завжди виконає на совість. Ніколи не рахується ні з часом, ні з тим, що це не входить в його обов'язки. Так навчив його батько.

Л. САВИЦЬКИЙ,
сількор.

с. Рівне,
Новоукраїнський район.

Хочу поділитись своїми думками після виступу газети «На серії лінійних гіркот» за 4 березня цього року. Так, мені теж стало гірко від того, що грубість, нетактовність існують в наш час, особливо боляче, коли вона — від підлітків, молодих.

Я теж людина похилого віку, тривалий час на заслуженому відпочинку. Всього довелося пережити на віку: і тяжкі лих-

на повагу відповідати повагою, на ширість — ширістю, на добро — добром...

Лікарі, соціологи твердять, що наше суспільство старіє. Так і є. Адже хороші умови життя в нашій країні продовжили вік людини. Пенсіонерів, людей похилого віку стає все більше, однак розмаїття характерів не завжди на користь нормальним стосункам із молодими,

ЧИТАЧ ВІДГУКУЄТЬСЯ

Молоді вміють поважати

ліття війни, недуги й різні незгоди. Але лишалась вдячною долі за те, що ніякі випробування часу не зробили мене жорсткою. З літами я стала краще розуміти нашу молоддь, дітей.

Ніде правди діти: ми, старші, часто-густо вважаємо, що молоддь повинна нас поважати, а не те, що ми старші. Так, буває, що незнайомі дівчини чи хлопці грубіянять. Та чи не ми самі в цьому здебільшого винні? Як правило, це трапляється тоді, коли ми самі поведлись нетактовно. Молоді вміють

особливо школярами. Часто мені доводиться чути, як старші обзивають дітей: нахаби, негідники, ледащо... Є, звичайно, й такі, але більшість — добрі, відкриті душі. Треба тільки по-людському ставитись до них. Не будьмо себелюбими, егоїстами, зваяжимо на неформованій молоді характер, і молоддь нам віддячить завжди добрим словом, увагою. Це потрібно ще й для того, аби з часом і вони знали, як треба ставитись до молодих.

Г. ЩЕРБИНА,
жителя м. Кіровограда.

ЧИТАЧ ПРОДОВЖУЄ РОЗМОВУ

ГОЛОВНЕ — ОРГАНІЗУВАТИ

зрушить ці гори, провітрить нашу сільську задуху у занедбаній, забутій культурній роботі на селі.

Прийшла пора по-справжньому братись за діло. Це під силу райкомом комсомолу, відділам культури райвиконкомів. Треба працювати. Розвалений клуб у селі — підрахуймо усе від цвяха до даху; підрахуймо роботу на людино-дні, налагоджуймо зв'язок з керівництвом колгоспів. Гласності надаймо цій благородній справі — і тоді стане зрозуміло, що попрацювати на суботниках люди знайдуться. Так можна будувати стадіони, волейбольні майданчики тощо. Головне — організувати.

Ми звикли жити спостерігачами, байдужими до всього того, що під силу зробити самим. Треба ламати дотеперішні міркування. Певен, таких комсомольців, як О. Горбачова, авторка кореспонденції, — немало. Вони спроможні зрушити гори.

Б. СЕМЕРЕНКО.

с. Згода,
Долинський район.

КВІТИ СПОМИНУ

Сухорлявий, вище середнього зросту, з густою копичею русого волосся над високим чолом, змержаним ранніми зморшками, він говорив рівним, трохи різкуватим голосом. Продовгувате обличчя, стрілясті брови, прямий тонкий ніс і по-дитячому припухлі губи. Таким я запам'ятав Валерія Юр'єва з того далекого літа 1961 року, коли приніс до редакції газети «Молодий комунар» свої незграбні і наївні поезії. Тоді я працював мулярем в будівельному управлінні № 1.

— Добрененько, — відзначав про себе Валерій Юр'єв, читаючи мої вірші, — є гарні рядки, думки, але в основному твори ще дуже слабенькі. Мало думаєте над словом. Важко вам віршувати?

— Зовсім ні. За вечір можу десять віршів написати. Не вірите?

— На жаль, вірю. І видно з ваших віршів, як ви легко вагаєте творчістю. Поезія — річ дуже складна і серйозна. Вона — як меч, що може бути червоним від крові і від троянди. Розумієте?

— Розумію... Хоч нічого я тоді не збагнув. Відповідальність перед поетичним словом приїшла до мене набагато пізніше, з роками і з досвідом. І все ж я вдячний В. Юр'єву за те, що він підготував на сторінках «Молодого комунара» мій вдалий поетичний дебют. За добірку віршів мені було присуджено першу премію. Першу в житті.

Через сім років я сам розпочав журналістську діяльність у «Молодому комунарі». Тодішній відповідальний секретар редакції Ю. Моторний (він заміщав редактора) доручив нам удвох з Юр'євим зібрати і обробити матеріал для те-

матичного номера, присвяченого молоді села Красносілки Олександрівського району. Два кореспонденти пишуть повністю всі чотири газетні сторінки!

Пригадую, з яким хвилюванням і запалом ми взялися за цю справу. Цілий тиждень красносільчан. Навіть спали на тракторній бригаді, щоб краще відчувати земну і важку романтику сучасного хлібороба. З раннього ранку до пізнього вечора ми розпитували, слухали, цікавилися, дивувалися, обурювалися, раділи і записували. Здається, цей номер вдавня і запам'ятався не тільки нам, двома його авторам...

З Юр'євим була в мене ще одна спільна робота над віршованою сторінкою, присвяченою північному ювілею Жовтня, яка називалася «Багряний вітер».

Валерій Юр'єв був прекрасним журналістом. Але першочергово — він поет. Самобутній, з високою національною патріотизмом і громадянськості у своїх творах. Ніби зараз бачу, як він читає вірші, ребром долоні наче відсікаючи у повітрі потрібне слово чи рядок. Читає він чудово. Ми завжди дивувалися його вмінню захопити слухача, повести за собою в чарівний і звабний світ красного слова.

...Ми тоді жили у Миколаєві. Працювали в редакції майже при кожній зустрічі дивували мене цілими «обертками» нових поезій. Працездатність його була неймовірна. Здавалось, вірші його наповнюють, як джерельна вода лісову криницю. Недаремно він любив часто читати свої проникливі рядки:

Дай мені води напиться,
Дай води криницею
З-під зеленого
подорожника,
З-під вербового кореня,
Зачерпни повні
пригорщі.

БІЛЯ ВІЧНОГО ВОГНЮ

«...Сьогодні ти заступаєш на почесну Вахту пам'яті. Ти заступаєш на пост пам'яті «Всего вічної слави». Тут, в головах полеглих героїв, ти будеш охороняти цей вогонь, як незгасимий символ людської вдячливості за наше з собою мирне небо, щасливе життя та світле майбутнє, що дісталось дорогою ціною — ціною життя мільйонів радянських людей. Знаходиться в цьому наразі — велика честь та високе довір'я. Пам'ятай про це!».

Ці слова з книги «Пам'ять

зовет...», яка вийшла в світ у видавництві ДТСААФ СРСР напередодні двадцятиріччя відкриття меморіалу Могилі Невідомого солдата в Москві.

У виданні розглядаються питання, пов'язані з організацією Всесоюзного походу по місцях революційної, бойової та трудової слави Комуністичної партії і радянського народу, інших акцій, що тривають в ме-

ДО П'ЯТДЕСЯТИРІЧЧЯ
ПОЕТА-ЗЕМЛЯКА

Донеси хоч півпригорщі
З-під зеленого
подорожника,

З-під вербового кореня.
Якось на молодіжному
вечорі ведучий вийшов на
авансцену і оголосив: «Зараз перед вами виступить миколаївський поет Валерій Юр'єв». Валерій підвіся з місця і попрямував до мікрофона. Зачекавши доки стихнуть оплески, він награв своїм гучним голосом чітко і піднесено продекламував:

Стрінеш людину,
хвалишся радою:
«Я з України,
з Кіровограда!».

Він завжди любив свою степову Кіровоградщину, на якій закрутились, а потім і закопались його хвилюючі поезії. Він їй присвятив чимало творів. До речі, В. Юр'єв — перший лауреат обласної комсомольської премії імені Юрія Яновського, яку йому було присуджено за поему «Гарячий полудень».

...Валерій Юр'єв пішов від нас, обірвавши власну пісню на високій ноті свого щирого і співучого серця. Він народився поетом, щоб продовжити коротке життя у своїх поетичних рядках, які догоду будуть нуртувати у наших буднях і саятах.

Квіти споминів не несуть на могилу своїх друзів. Вони — як відлуння незабутніх зустрічей, від яких стає щемко і світло на душі. Вони не сохнуть і не в'януть, як цвіт животріпечних рядків поезії мого побратима по перу.

В. ГОНЧАРЕНКО,
член Спілки письменників СРСР.

жах цього масового військово-патріотичного руху.

Одна із сторінок книги «Пам'ять зовет...» присвячена постійно діючому комсомольсько-піонерському посту № 1 в місті Кіровограді. Відзначено, що з його відкриттям значно активізувалась військово-патріотична робота в місті, наповнюється новим змістом.

О. ЗЛОТІН,
випускник Московського
університету робопів.

ФУТБОЛ

«ЗІРКА»

«КРИВБАС» — 2:2

На 50-й хвилині гри до штрафного майданчика гостей стрімко увірвався центральний нападуючий «Зірки» Михайло Калита. Не маючи змоги відібрати у форварда м'яч, кривбасіці порушили правила. Пенальті чітко реалізував сам по-

терпільний. Цей гол був останнім у захоплюючому двобої старих суперників. А Калита довів рахунок забитих м'ячів у складі кіровоградської команди до шістдесяти.

Відкрив же рахунок у звітній зустрічі капітан «Зірки» Валерій Черних, який гололюло переправив м'яч у ворота суперника після навісної передачі з правого флангу. Трапилось це на 4-й хвилині гри. «Зірка» провела ще кілька гострих атак і м'яч лише двічі потрапив у ціль після ударів Демисенка, Федорова, Калити. А ось кривбасіці використали пике

першу можливість. Перед самою перервою Вадим Таран точно пробив з тринадцяти метрів у «девятку». Воратар кіровоградців Юрій Коляковський запізнився з відскоком — 1:1.

Одразу після початку другого тайму вестеран «Кривбасу» Володимир Дмитренко виліз своєю командою вперед...

Свій черговий матч «Зірка» проведе в суботу 27 червня. Вона прийматиме павлоградський «Шахтар».

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

ХЛІБОРОБ — ПРОФЕСІЯ ПОЧЕСНА

Саме хліборобам передбачено втілювати в життя історичні рішення XXVII з'їзду КПРС, випропаджувати досягнення науково-технічного прогресу в сільськогосподарське виробництво.

Училища області пропонують вам опанувати на базі неповної або повної середньої освіти різні спеціальності, які кінце потрібні сьогодні сільському господарству.

ОЗНАЙОМТЕСЯ З НИМИ.

СПТУ № 31

316900, м. Олександрія, Користівське шосе, 6, тел. 2-17-77.

На базі 8 класів зі строком навчання 3 роки: тракторист-машиніст широкого профілю, механізатор меліоративних робіт, машиніст по утриманню автокранів, електрогазоварник.

На базі 10 класів зі строком навчання 1 рік: тракторист-машиніст III класу, водій автомобіля, машиніст-бульдозерист, електрогазоварник.

Групи молоді, які не одержують середньої освіти (за програмами ПТУ) зі строком навчання 1 рік:

машиніст бульдозера, тракторист-машиніст III класу.

СПТУ № 32

317220, м. Бобринець,

вул. Димитрова, 1, тел. 2-18-05.

На базі 8 класів зі строком навчання 3 роки: тракторист-машиніст широкого профілю.

На базі 10 класів зі строком навчання 1 рік: тракторист-машиніст III класу.

Групи молоді, які не одержують середньої освіти (за програмами ПТУ) зі строком навчання 1 рік:

тракторист-машиніст II класу.

СПТУ № 33

317900, м. Олександрія, с. Жовтнєве, вул. Трудрезервів, 1, тел. 5-10-80.

На базі 8 класів зі строком навчання 3 роки: тракторист-машиніст широкого профілю, електромонтер сільської електрифікації та зв'язу, машиніст холодильного устаткування.

На базі 10 класів зі строком навчання 1 рік: електромонтер сільської електрифікації та зв'язу (строк навчання 3 роки), тракторист-машиніст III класу.

Групи молоді, які не одержують середньої освіти (за програмами ПТУ) зі строком навчання до 1 року:

тракторист-машиніст III класу, машиніст холодильного устаткування (строк навчання — 6 місяців).

СПТУ № 34

317755, Устинівський район, с. Ігульське, тел. 3-61-55.

На базі 10 класів зі строком навчання до 1 року:

водій автомобіля (строк навчання — 5 місяців), тракторист-машиніст III класу.

Групи молоді, які не одержують середньої освіти (за програмами ПТУ) зі строком навчання 1—2 роки:

тракторист-машиніст широкого профілю (з умінням виконувати роботи слюсаря-ремонтника I водія автомобіля зі строком навчання 2 роки), водій автомобіля (з умінням виконувати роботи слюсаря по ремонту автомобіля зі строком навчання 1 рік), тракторист-машиніст III класу (строк навчання — 1 рік).

СПТУ № 35

317600, м. Гайворон, вул. Чапаєва, 14, тел. 2-19-72.

На базі 8 класів зі строком навчання 3 роки: слюсар-ремонтник по ремонту тракторів, автомобілів, сільськогосподарських машин, тракторист-машиніст широкого профілю.

На базі 10 класів зі строком навчання до 1 року:

водій автомобіля (строк навчання 5 місяців), тракторист-машиніст.

Групи молоді, які не одержують середньої освіти (за програмами ПТУ) зі строком навчання 1 рік.

СПТУ № 36

317140, смт Новгородка, вул. Кірова, 14, тел. 9-11-78.

На базі 8 класів зі строком навчання 3 роки: тракторист-машиніст широкого профілю, майстер-садівник.

механізатор тваринницьких ферм з умінням виконувати роботи монтера по ремонту електрообладнання.

На базі 10 класів зі строком навчання до 1 року:

оператор тваринницьких ферм I комплексів (строк навчання 8 місяців), тракторист-машиніст III класу.

Групи молоді, які не одержують середньої освіти (за програмами ПТУ):

майстер-наладчик по технічному обслуговуванню обладнання тваринницьких ферм I комплексів (строк навчання 6 місяців).

СПТУ № 37

317310, Маловисківський район, с. Оникієве, тел. 9-43-82.

На базі 8 класів зі строком навчання 3 роки: тракторист-машиніст широкого профілю.

На базі 10 класів: тракторист-машиніст III класу (строк навчання 1 рік).

Групи молоді, які не одержують середньої освіти (за програмами ПТУ):

тракторист-машиніст III класу (строк навчання 1 рік), оператор машинного доїння (строк навчання 3 місяці).

СПТУ № 38

смт Голованівськ, вул. Маяковського, 2, тел. 2-15-58.

На базі 8 класів зі строком навчання 3 роки: тракторист-машиніст широкого профілю, електромонтер сільської електрифікації і зв'язу.

На базі 10 класів зі строком навчання 1 рік: тракторист-машиніст, електромонтер сільської електрифікації і зв'язу.

Групи молоді, які не одержують середньої освіти (за програмами ПТУ) зі строком навчання 1 рік:

тракторист-машиніст III класу, Вступники подають такі документи:

заяву на ім'я директора, свідоцтво про народження або паспорт, документ про освіту, довідку з місця проживання (для осіб, які не мають паспорта), медичну довідку (форма № 086/у), 4 фотокартки 3x4 см, направлення підприємства або установи (для осіб, направлених на навчання).

Учні, які навчаються на базі неповної середньої школи, перебувають на повному державному утриманні, на базі 10 класів — одержують стипендію.

Училища надають своїм вихованцям глибокі знання за фахом, загальноосвітню підготовку в обсязі програми середньої школи. В них створені всі умови для навчання, змістовного дозвілля, заняття технічною творчістю і спортом.

СПТУ № 39

316074, Знам'янський район, с. Дмитрівка, тел. 9-23-13.

На базі 8 класів зі строком навчання 3 роки: тракторист-машиніст широкого профілю.

На базі 10 класів зі строком навчання 1 рік: тракторист-машиніст III класу, бджоляр (пасічник).

Групи молоді, які не одержують середньої освіти (за програмами ПТУ):

тракторист-машиніст (строк навчання 1 рік), майстер-наладчик по технічному обслуговуванню машинотракторного парку (строк навчання 6 місяців).

СПТУ № 40

317320, м. Новоукраїнка, вул. Кірова, 78, тел. 2-28-50.

На базі 8 класів зі строком навчання 3 роки: електрогазоварник, тракторист-машиніст широкого профілю, майстер сільського будівництва.

На базі 10 класів зі строком навчання 1 рік: тракторист-машиніст III класу, майстер сільського будівництва.

Групи молоді, які не одержують середньої освіти (за програмами ПТУ):

тракторист-машиніст (строк навчання 1 рік), майстер-наладчик по технічному обслуговуванню машинотракторного парку (строк навчання 6 місяців).

Учні, які навчаються на базі неповної середньої школи, перебувають на повному державному утриманні, на базі 10 класів — одержують стипендію.

Училища надають своїм вихованцям глибокі знання за фахом, загальноосвітню підготовку в обсязі програми середньої школи. В них створені всі умови для навчання, змістовного дозвілля, заняття технічною творчістю і спортом.

Вступайте до сільських професійно-технічних училищ Кіровоградщини.

Управління профтехосвіти облвиконкому.

КІРОВОГРАДСЬКЕ СПТУ № 2
ІМЕНІ ГЕРОЯ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ
О. С. ЄГОРОВА

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1987—1988 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Училище готує кваліфікованих спеціалістів із середньою освітою:

на базі 8 класів зі строком навчання 3 роки:

маляр (будівельний), ліцювальник-плитковик, ліцювальник-мозаїст, муляр, монтажник сталевих і залізобетонних конструкцій, електрогазоварник, електрослюсар (будівельний), слюсар по ремонту будівельно-шляхових машин, машиніст екскаватора;

на базі 10 класів зі строком навчання 1 рік:

електрогазоварник. Навчання безплатне. Учні забезпечуються гуртожитком, триразовим харчуванням, двома комплектами одягу, підручниками і одержують 50 процентів від заробленої суми під час виробничої практики.

Учні, які закінчують училище на «4» і «5», направляються для подальшого навчання до вузів або технікумів.

Запрошуються юнаки і дівчата, яким виповнилося 15 років.

Початок занять — 1 вересня. Прийом документів — з 15 квітня.

Вступники подають такі документи: заяву на ім'я директора, автобіографію, характеристику, документ про освіту, свідоцтво про народження або паспорт, довідку з місця проживання та про склад сім'ї, медичну довідку (форма 086/у), 6 фотокарток 3x4 см. д

Адреса училища: 316026, м. Кіровоград, вул. Червоноармійська, 23. Телефони: 7-14-17, 7-12-21. Ізати автобусами №№ 2, 14, 29 до зупинки «Вул. Мічуріна» або тролейбусами №№ 2, 6 до зупинки «Будденталь» або «Вул. Короленка».

Калужський ордена Трудового
Червоного Прапора драматичний
театр імені А. В. Луначарського

З 2 ПО 31 ЛИПНЯ — ГАСТРОЛІ
В ПРИМІЩЕННІ ТЕАТРУ
ІМЕНІ М. Л. КРОПІВНИЦЬКОГО

РЕПЕРТУАР

2, 15, 25 М. Алексєв.

ВЕРБІЧКА НЕПЛАКУЧА

драма на 2 дії

3, 11, 12, 24, 31 А. Насома

ДИКУН

романтична історія на 3 дії

4, 13, 16, 19, 28 Я. Костюковський,
М. Слободської.

ПІФАГОР

музична комедія на псевдогрецькі теми

на 2 дії

5, 17, 23 Е. Брагинський,
Е. Рязанов.

ОБЛУДНИКИ

комедія на 2 дії

6, 18, 29, 30 Л. Жуховицький.

ЖУЖА ІЗ БУДАПЕШТА

комедія на 2 дії

7, 22 М. Рошин.

ФАТАЛЬНА ПОМИЛКА

повість для театру

8, 26 А. Кудрявцев.

ІВАН ТА МАДОННА

трагікомедія на 2 дії

9, 14, 20 Р. Тома.

ПАСТКА

детектив на 2 дії

10, 21, 27 Ж.-Б. Мольєр.

ПЛУТНІ СКАПЕНА

фарс на 2 дії

ДЛЯ ДІТЕЙ

ПРИГОДА В КРАЇНІ

МУЛЬТІ-ПУЛЬТІ.

казка на 2 дії.

КАЗКА ПРО ІВАНА

ТА ЙОГО НАРЕЧЕНУ ГАННУ

казка на 2 дії.

Дні дитячих вистав буде оголошено додатково.

Головний режисер театру — заслужений діяч

мистецтв РРФСР Роман Соколов

Початок вечірніх вистав о 19.00.

Каса працює з 10.00 до 13.00 та з 17.00 до

20.00.

Довідки телефонами: 4-15-03, 4-14-06.

ДОРОГІ КІРОВОГРАДЦІ!

Від усієї душі прийміть широкі привіт від налу-

жан. Ми будемо раді бачити вас на спектаклях

нашого театру. Сподіваємося, що ми станемо

добрими і вірними друзями! Чекаємо на вас!

Адміністрація театру.

«Молодой комунар» —
орган Кіровоградського
областного комітету
ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:

316050, МПС,

м. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ. редактора — 2-54-26; відпо-
відального секретаря — 2-55-65; відділу
робітничої молоді та внутрішньогосподар-
ного життя, сільської молоді — 2-53-94; про-
паганди, листів і масової роботи —
2-59-82; учнівської молоді, морально-
естетичного виховання — 2-55-65; вій-
ськово-патріотичного виховання та спор-
ту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголо-
шень — 4-28-96; коректорської — 3-61-83

Газета виходить в півногон

четвер, суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитро

видавництва

«Кіровоградська правда»

Кіровоградського обкому

Компартії України

м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.